

197

1614-1630. «Ινστρουμέντα της αγάπης» (συμβιβασμοί). Χάνδακας.

Γωγώ Βαρζελιώτη, «Τὰ ἰνστρουμέντα τῆς ἀγάπης τοῦ νοταρίου Ἰωάννη Κρούσου», *Θησαυρίσματα* 30 (2000), σ. 330-335, αρ. 1-3.

«ΙΝΣΤΡΟΥΜΕΝΤΟ ΑΓΑΠΗΣ»

1630, 18 Μαΐου

«... Ἔστοντας καὶ ἀπὸ διαβολικῆ συνεργίᾳ νὰ ἐμπῆκε ὄχθριτα ἀνάμεσα εἰς τὸν Γεώργη Χορτάτζη ποταὶ Νικολό, λεγόμενος Ζερβός, μὲ τὰ παιδιὰ του τὸ Μανιό, Μιχελή, Φραγγιά καὶ ἄλους του ἐδικούς, ὅλοι κατηκούμενοι εἰς τὸ χωριό Ἀποήνη ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος, καὶ εἰς τὸ Μιχελὶ Περπηρὶ ποτὲ Κωσταντὶ ἀπὸ τὸ αὐτὸ χωριό μὲ τὰ παιδιὰ του τὸ Μάρκο καὶ Κωσταντὶ, εἶναι τρεῖς χρόνοι ἰντζίρκα, ὁποῦ καθιμερνὸ μὲ δίχος καμίας λογίς ἀφορμὴ ὁ πονιρὸς διάβολος τὸς δίδη ἀφορμὴ καὶ ὄχθρέβγουντε. Καὶ φιναιλμέντε ἐσιγήρησε σκοτομὸς εἰς τὸν ποταὶ Μιχελὶ Περπηρὶ, ἀνωθὸς τοῦ ἄνωθε Μιχελί, διὰ τὴν ὅπιαν ἀφορμὴ ἐδόθηκε ἢ κερέλα εἰς τὸ ὀφίτσιο τζή ἀβογαρίας κόντρα τοῦ Μανιὸ Ζερβόπουλου, υἱὸς τοῦ ἄνωθε Γεώργη, καὶ τοῦ Μανόλι Σακούλι καὶ ἐγήνηκε σεντέντζια ἄρέντε κόντρατος μὲ μπάντος καὶ πένα μεγαλότατη. Καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, ἐφάτηκε καὶ τοῦ ἄνωθε Γιώργη καὶ ἐκερελάρισε τὸν υἱὸν τοῦ ἄνωθε Μιχελί, τὸν Μάρκο, νὰ περὸ δὲν ἐξαμηνάρισε μαρτύρους κατὰ πὼς λέγει. Καὶ κονσιντεράροντας τὴν σημερὰ ἀνάμεσοντος πὼς εἶναι ὄλο ἀρτιφίτσιο τοῦ πονιροῦ διαβόλου, μὰ ἐκεῖνοι δὲν ἔχουνε ἄλλη διαφορά ἐπιὸ καὶ οὐδὲ ὁ ἓνας χρεωστή τὸν ἄλλου οὐδὲ ὁ ἄλλος τοῦ ἄλλου, ἐντελειματάρησασιν νὰ τὸν ἐκατεργήσουσι καὶ νὰ βάλουσι ἀνάμεσοντος εἰρήνη καὶ ἀγάπη, ὡς καθὼς κρούσεται πρῶτος τὸ ὄνομα τοῦ ἀφεντι μας τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Δεσποίνης ἡμῶν Θεικοῦ καὶ Δεσποθένου Μαρίας τῆς Μητέρας Αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς οποῖας τὴν χάριν πᾶσα καλὸν ἔργον κινῆται, ἐβάλασι καὶ ἐλιτουργήσασιν τὸν Μέγα Ἰωάννη τὸν Πρόδρομον. Καὶ ἐδεκεῖ ἐρεκτισατάρησασιν οἱ ἄνωθε δύο γενιὲς καὶ ὁ Γεώργη Περπηρὴς ὁ ἀδελφὸς τοῦ σκοτομένου. Καὶ ἀπῆτι ἐλιτουργηθῆσασιν, θέλουσι καὶ μὲ κάθατος καλὴ ὄρεξι κάνουσι ἀγάπη καὶ τέλειαν συγχώρεσι ἀνάμεσοντος καὶ καταργήζουσι τὸν πονιρὸν διάβολον καὶ θέλουσι καὶ ἀποδὰ καὶ ὀμπρὸς νὰ μὴν ἔχουσι πλέα καμίας λογίς διαφορά, μὰ νὰ εἶναι ἀγαπημένοι ὡσὰ θέλει ὁ Θεὸς καὶ ποταὶ νὰ μὴν ἔρθουσι πλέα εἰς σὲ καμίας λογίς μακαμέντο. Ἄντζι θέλουσι καὶ ρομεβέρουνται ἀπὸ πᾶσα λογίς κερέλλα ὁποῦ νὰ ἐδώκασιν ἓνας ὑπὲρ τοῦ ἄλλουτος, παρακαλῶντας τὴν ὕψηλοτάτη μας ἀφεντία νὰ μὴ προτζεντέρι κόντρατος. Καὶ ἔτζη, ἔστοντας καὶ νὰ εἶναι ὅλλαις οἱ ἄνωθε μερίδες πρεζέντες, λαουντάρου καὶ ἀπρομπάρου ὅλα τὰ ἄνωθε ...».

198

1614-1830. Ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα. Νάξος.

Ν. Κεφαλληνιάδης, *Οἱ ἐκκλησίες τῆς Νάξου καὶ οἱ θρύλοι των*, τ. Α', εφ. *Κυκλαδικὸν Φῶς* (ανάτυπο), Ἀθήνα 1971, σ. 63-64, 96, 105-106, σ. 130-131 αρ. 1, σ. 132-133 αρ. 3-5, σ. 134-135, 137-138, 140, 143-144, 177-178, σ. 196-199 αρ. 1-3.

